

[Valdemar Sørensen.]

om Angrebet saa ogsaa gælder den Kronenedskæring, Regeringen har foretaget i Enighed med Venstre og fastholdt ved Hjælp af Importreguleringen med den Hovedhensigt at lette Landbrugets økonomiske Vanskeligheder. Det er jo her, Slaget staar. Det er utvivlsomt, at med Hensyn til selve Prisstigningen finder det ærede Medlem efterhaanden mange Meningsfæller i dette Land, og jeg kunde jo ogsaa godt tænke mig, at Prisstigningen ved Paavirkning udefra naaede det Punkt, at den med den lave Pengeværdi, vi har fastsat af Hensyn til Landbruget, ikke blev til at bære for den øvrige Befolkning.

Det vilde saa naturligvis være en stor Lettelse for denne Befolkning, at det ærede Medlem og hans Parti var enige i den Betragtning, at hele den Prisforhøjelse, som følger med det Reguleringssystem, vi har valgt, ogsaa for saa vidt den kommer Landbruget til gode, maa føje sig efter Forholdene, bøje sig ind under de Vilkaar, der kan komme, og kan blive umulig at bære for Landet og Folket. Det er Konsekvensen af det ærede Medlem Hr. Knud Kristensens Betragtning, og jeg kunde meget lide at faa dette bekræftet saa klart og tydeligt, saa man for en Gangs Skyld kan forstaa, hvor det ærede Medlem og hans Parti er i dette Spørgsmaal.

Jeg vil dernæst gerne gøre et Par Bemærkninger til selve Lovforslaget. Det indeholder en Skærpelse af Bestemmelserne for Overførsel af Bevillinger fra den ene Importør til den anden, en Skærpelse, som jeg i øvrigt er enig i. Men jeg vil gøre opmærksom paa, at saaledes som Bestemmelsen blev sat ind i Loven i Fjor, er den praktiseret paa den Maade, at man ikke har naaet den Hensigt, man havde med den, nemlig at faa de Restbevillinger, der var, og de Bevillinger, som ellers ikke kunde komme til Anvendelse, benyttet paa en fornuftig Maade. Det har man ikke opnaaet, fordi man fra Erhvervsorganisationernes Side har stillet sig saadan, at naar Folk mødte og vilde have Bevillinger flyttet om, sagde man til dem, at de vidste vel nok, at dette havde visse Virkninger. Naar saa vedkommende spurgte, hvad det vilde sige, fik han det Svar, at for saa vidt han overflyttede denne Bevilling til en anden Importør, fik han selv næste Aar i samme Tildelingsperiode saa meget mindre. Det kan jo ikke være Meningen, men dette har Administrationen, altsaa efter Erhvervsorganisationernes Udtalelser, praktiseret, og det kan jo umuligt være Hensigten med denne Bestemmelse i Loven. Jeg

vil gerne tillade mig at henlede den højtærede Handelsministers Opmærksomhed paa dette Forhold, for Hovedhensigten med Overflytning af Bevillinger maa være den at kunne faa dem brugt og ikke den, at man derigennem regulerer Importørernes Valutatal indbyrdes; det har man jo andre Veje til, selv om jeg indrømmer, at man naturligvis skal se af en Importørs Ihærdighed med Hensyn til Overflytning af Bevillinger, om han i Virkeligheden har Brug for dem eller ej. Men at generalisere hele Forholdet paa denne Maade synes jeg er en Overdrivelse.

Jeg tror ogsaa, at man ved at komme saa meget ind paa en fornuftig Overførsel af Bevillinger som muligt kan komme en hel Del væk fra de nuværende Ubehageligheder, Administrationen har med at følge den urigtige Benyttelse af Attesterne, og jeg kan heller ikke sige, at jeg er helt rolig ved Administrationens Fremfærd i saa Henseende. Naar man der skrider ind over for Importørerne, er det jo ofte saadan, at Politimyndighederne, som faar Sagerne til Behandling, overhovedet ikke ved, hvad det drejer sig om, og ikke kan se, at der overhovedet foreligger nogen Overtrædelse af almindelig Handelslovgivning og de normale Tilstande for Handelen, man har haft herhjemme længe før Valutacentralens Tid. Men jeg forstaaer, at noget saadant har ogsaa været i Forslagsstillernes Tanke, idet man har skærpet Bestemmelsen med Valutacentralens Tilsyn med Bevillingernes Benyttelse derhen, at der skal foreligge Handlinger, der er i utvivlsomt Modstrid med de Vilkaar, hvorunder Bevillingerne er givet, for at man fremtidig skrider ind. Jeg takker for denne Bestemmelse, som sikkert vil foraarsage, at der kommer lidt mere frisk Luft i disse Forhold.

Saa er der et Spørgsmaal om Overførsel til Frilisten. Jeg er bekendt med, at der er overført en hel Del Varer til Frilisten, hvis Administration voldte baade Importørerne og Valutacentralen uforudt Ulejlighed, men jeg kan, naar jeg ser Varelisten igennem, ikke tilbageholde den Bemærkning, at man kunde vist uden Skade have overført noget mere. For at tage et Eksempel, som man falder over, naar man læser Varelisten igennem, saa overfører man nu naturligt alle Slags Maskinnaale til Frilisten, og saa rejser der sig straks det Spørgsmaal, naar man læser Listen med nogen Opmærksomhed, hvorfor man da ikke ogsaa overfører Knappenaale. Der er i Virkeligheden ingen, der tænker paa at bebyrde Landet med større Indkøb af Knappenaale end højst nødvendigt, saa